

[Jan Kørpe Christensen]

sige, at der er en slags solidaritet også med de lavtuddannede, for alle, uanset om det er revisorer, advokater, eller hvad man er her i samfundet, ser vi altså desvære i arbejdsløsheds-køen. Det hjælper ikke at sige, at den dag, vi alle har et uddannelsesbevis, er arbejdsløsheden mindre, end den er i dag. Det er jo ikke tilfældet. Vi ved godt, at der desvære ikke med den politik, der bliver ført her i landet, er basis for at få folk i beskæftigelse. Der er en uanstændig høj arbejdsløshed.

Jeg tror, alle her i Tinget er enige om, at det største problem, vi har, er den kæmpestore, ulykkelige arbejdsløshed. Det er ressource-spild af arbejdskraft, og derfor må vi selvfølgelig føre en helt anden politik for at få flere i beskæftigelse. Det nytter ikke noget at sige, at når alle har fået et uddannelsesbevis, er der nok også flere i beskæftigelse. Sådant er virkelighedens verden efter vores opfattelse ikke, fru Ebba Strange – desvære.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg tror ikke, at vi kan uddanne os ud af arbejdsløsheden. Det har jeg ikke sagt. Og det mener jeg ikke. Det tror jeg ikke. Jeg tror, der skal helt andre tiltag til for at få arbejdsløshedstallene ned.

Det er da rigtigt, at vi kan se af statikkerne, at der ikke var så mange højtuddannede, der var arbejdsløse, dengang vi ikke havde så mange højtuddannede. Der er flere nu, hvor vi har flere af dem, sådant er det. Det ved jeg godt. Men alt, hvad vi ved indtil nu, er, at hvis man har en uddannelsesbaggrund, har man mindre risiko for at blive arbejdsløs. Nu har jeg sagt det to gange. Sådant er det altså. Sådant er virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg vil bare sige til fru Ebba Strange, at det er – og det er vi enige om – et stort problem, men man skal bare ikke give unge mennesker en falsk forhåbning ved at sige, at de bare skal gå ind i et uddannelsesforløb. For det er klart, det ligger i de unge mennesker – jeg ved det fra min egen skole – at så snart de kommer ind på skolen og begynder på en eller anden uddan-

nelse, så tror de på forhånd, at så er den hellige grav vel forvaret, så er der job bagefter. Men så snart de kommer længere hen, skal ud at søge, kommer nederlaget. Når de først stod med – som vi tidligere havde – basisuddannelsen, basisåret, troede de, at så var der ingen problemer længere. Jeg er bange for, at de får et meget større knæk, når de har en uddannelse og så ved, at der alligevel ikke er nogen, der kan bruge dem.

Nej, vi skal prøve at vende hele skuden og finde ud af, hvad grunden er til denne store, uhyggelige arbejdsløshed, og så skal vi have ændret samfundet. Men det er en helt anden diskussion, som vi ikke skal komme ind på i dag, for det vil der nok gå for lang tid med.

Men det er helt klart, at der skal fundamentale ændringer til, så erhvervslivet virkelig får brug for de unge mennesker i dag. Og det kræver et bedre ståsted for erhvervslivet, et bedre syn på erhvervslivets vilkår osv., for at vi kan få flere i beskæftigelse. Der er problemet.

Ebba Strange (SF):

Jeg er for så vidt enig i det, hr. Jan Kørpe Christensen sagde om, at knækket måske er større, hvis man har gennemgået en uddannelse og alligevel skal søge det ene job efter det andet uden at få noget.

Derfor tror jeg, der påhviler alle uddannelsesinstitutioner fra folkeskolen og videre op – men især i forhold til børnene og de unge – en opgave, som går ud på at fortælle dem lidt om samfundets realiteter. At fortælle dem lidt af det, vi diskuterer i dag: at det er godt at tage en uddannelse, for det minimerer risikoen for arbejdsløshed, men at arbejdsløsheden er stor, og selv om man har taget en uddannelse, har man ingen garanti for at få et job. Det tror jeg alle, der underviser, skal være meget opmærksomme på, så vi ikke er med til at foregøgle de unge, at fordi de har taget en uddannelse, får de også et job.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg er fuldstændig enig i fru Ebba Stranges betragtninger om den livskvalitet, der ligger i at opgradere på uddannelsessiden. Men det her skulle jo ikke gerne udvikle sig til at være en generel økonomisk-politisk debat – det ville